

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Господ наш Исус Христос браћо и сестре не само да је био Спаситељ рода људскога, да је био велики чудотворац него је био велики и непревазиђени учитељ људи како треба у овоме животу живети, како се треба понашати ради Царства небескога. Сваку прилику у своме животу Он је користио да људе научи и поучи нечему душекорисном и спасоносном. А увек је то било повезано и са Његовим чудесима које је чинио нарочито према болеснима и немоћнима, према слепима, глухима, одузетима или према бесомучнима.

И данашње Јеванђеље износи један потресан догађај из Његовога живота из Светог Јеванђеља када Господ иђаше са мноштво народа једна жена Хананејка каже приступи говорећи: *Помилуј ме сине Давидов јер кћер моју веома мучи ђаво*. Њена кћер је била ђавоимана, била је бесомучна, била је што каже наш народ без ума, значи луда. И мајка не тражи никакву милост за себе од Господа Христа, њена молитва је упућена за њену ћерку која је несвесна која и не зна да се моли, која и не зна ни ко је ни шта је. И Господ на такву њену молитву не рече ништа.

Да ли је могуће да је Господ био толико неосетљив према болу ове јадне мајке? Не! Него је Господ хтео да то искористи за поуку осталима. Чак и ученици његови показавши се као милостивији од Њега па му рекоше *о̄ӣѡс̄ѡӣ је, вӣдӣш како вӣче за нама*. То јест учини јој по молитви њеној, то значи отпустити је с миром испунити јој молитву њену. Господ поново остаје при своме науку да поучи људе и каже: „Није добро узети хлеб од деце и бацити псима. Ја сам послат само изгубљеним овцама дома Израилјева.“ Када то жена чу, гледајте њенога смирења, не наљути се, не окрете се да оде што је тако презрео, што је

упоредио са псима него продужава своју молбу и каже: „Да Господе али и пси једу од мрва које падају са трпезе господара њихових.“ То јест иако сам недостојна учини ми милост своју, дај ми макар мрве своје благодати, исцели моју кћер. Господ је постигао што је желео и сада похваљује њену веру пред целим народом и каже: „О жено велика је вера твоја, нека ти буде како хоћеш.“ И завршава јеванђелист: „...и оздрави кћер њена од тога часа.“

Дакле, Господ је хтео да покаже ова жена своју веру пред људима да би и други видели да само јака вера може чинити чуда. Што човек јаче верује утолико јачи чудотворац. И наше молитве често пута нису услишене, бар не одмах када ми хоћемо, када ми очекујемо, оног момента када се ми за нешто молимо. Господ тиме чека и нас да покажемо јачини вере своје. А често пута Господ зна боље од нас шта је нама на спасење, јер ми, како рече на једном месту свети апостол, и незнамо како се треба молити. Молимо се често пута за непотребне ствари, за пролазне ствари, за грешне ствари. Полази лопов у крађу и моли се Богу да му помогне да га нико не ухвати. Зар ће му Бог у томе помоћи? Или креће неко да изврши неки други злочин, неко дело; да убије некога и моли се Богу да му помогне у томе делу. Наравно то није на спасење и Бог у томе не помаже и неће да испуни такве молитве. Он по свој злој вољи може да учини без помоћи Божије зло дело за које ће наравно и одговарати и пред земаљским судом али и пред Божијим судом, пред судом када дође Господ судија да суди живима и мртвима и да свакоме даде по делима његовим.

То је наука и поука данашњег Светог Јеванђеља браћо и сестре да се молимо Богу само за оно што је корисно, за душу нашу и за спасење ближњег нашега. То је љубав коју ми пројављујемо према Богу и једни према другима. Отац Јустин је говорио,

преподобни Јустин Ћелијски, да је права љубав само она која обезбеђујемо ближњему живот вечни. Не здравље, не богатство, не добар успех у школи, не било шта земаљско, него који му обезбеђује живот вечни. То је права и истинска јеванђелска љубав.

Нека би Господ молитвама светих угодника својих које данас славимо, светих мученика Сергија и Вакха и преподобних отаца Критских који пострадаше за Господа Христа и Његову веру, да нама такође Господ дарује, да нам дометне вере своје, да нас укрепи у вери нашој да останемо тврди на томе путу, на путу вере православне, вере светосавске. Да се молимо Богу са вером да ће Бог услишити наше молитве и да се надамо да ће Господ по милости својој и нама када дође час да одемо одавде, примити нас у Царство своје и даровати нам живот вечни да би ми тамо са свима светима славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.